

OBSAH:	strana:
Obsah	2
1. Úvod	3
1.1. Právní vymezení.....	3
1.2. Cíle základního vzdělávání.....	3
1.3. Zásady vzdělávání.....	3
1.4. Cíle vzdělávání.....	4
2. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou	4
2.1. Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání.....	4
2.2. Zásady hodnocení průběhu a výsledku chování.....	7
3. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace	8
3.1. Stupně hodnocení prospěchu	8
3.2. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření.....	9
3.3. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.....	11
3.4. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření.....	13
3.5. Hodnocení chování	14
3.5.1. Výchovná opatření (vyhláška § 17).....	14
3.5.2. Stupně klasifikace chování.....	15
3.6. Způsob získávání podkladů pro hodnocení.....	16
4. Hodnocení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	19
4.1. Základní zásady hodnocení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.....	19
5. Slovní hodnocení	20
5.1. Zásady slovního hodnocení.....	20
5.2. Větná spojení nahrazující klasifikační stupeň.....	21
6. Komisionální přezkoušení a opravné zkoušky	22
6.1. Komisionální přezkoušení.....	22
6.2. Opravné zkoušky.....	23
7. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků	23
8. Výstupní hodnocení	24
8.1. Výstupní hodnocení (vyhláška § 16).....	24
9. Další ustanovení	24

1. Úvod

1.1. Právní vymezení

Tato „Pravidla hodnocení žáků základní školy“ vznikla na základě Zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen školský zákon) a vyhlášky č. 48/2005 Sb. o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky (dále jen vyhláška).

Tato pravidla jsou závazná pro všechny pedagogické pracovníky školy. O případech, které zde nejsou uvedeny, rozhoduje v rámci platných právních norem a v rámci své pravomoci ředitelka školy.

1.2. Cíle základního vzdělávání (Školský zákon § 44)

Základní vzdělávání vede k tomu, aby si žáci osvojili potřebné strategie učení a na jejich základě byli motivováni k celoživotnímu učení, aby se učili tvořivě myslet a řešit přiměřené problémy, účinně komunikovat a spolupracovat, chránit své fyzické i duševní zdraví, vytvořené hodnoty a životní prostředí, být ohleduplní a tolerantní k jiným lidem, k odlišným kulturním a duchovním hodnotám, učili se poznávat své schopnosti a reálné možnosti a uplatňovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o své další životní dráze a svém profesním uplatnění.

1.3. Zásady vzdělávání (Školský zákon § 2)

Vzdělávání je založeno na zásadách

- a) rovného přístupu každého státního občana České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie ke vzdělávání bez jakékoliv diskriminace z důvodu rasy, barvy pleti, pohlaví, jazyka, víry a náboženství, národnosti, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu a zdravotního stavu nebo jiného postavení občana
- b) zohledňování vzdělávacích potřeb jednotlivce
- c) vzájemné úcty, respektu, názorové snášenlivosti, solidarity a důstojnosti všech účastníků vzdělávání
- d) bezplatného základního a středního vzdělávání státních občanů České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie ve školách, které zřizuje stát, kraj, obec nebo svazek obcí
- e) svobodného šíření poznatků, které vyplývají z výsledků soudobého stavu poznání světa a jsou v souladu s obecnými cíli vzdělávání
- f) zdokonalování procesu vzdělávání na základě výsledků dosažených ve vědě, výzkumu a vývoji a co nejširšího uplatňování účinných moderních pedagogických přístupů a metod
- g) hodnocení výsledků vzdělávání vzhledem k dosahování cílů vzdělávání stanovených tímto zákonem a vzdělávacími programy

- h) možnosti každého vzdělávat se po dobu celého života při vědomí spoluodpovědnosti za své vzdělávání

1.4. Cíle vzdělávání (Školský zákon § 2)

Obecnými cíli vzdělávání jsou zejména

- a) rozvoj osobnosti člověka, který bude vybaven poznávacími a sociálními způsobilostmi, mravními a duchovními hodnotami pro osobní a občanský život, výkon povolání nebo pracovní činnosti, získávání informací a učení se v průběhu celého života
- b) získání všeobecného vzdělání nebo všeobecného a odborného vzdělání
- c) pochopení a uplatňování zásad demokracie a právního státu, základních lidských práv a svobod spolu s odpovědností a smyslem pro sociální soudržnost
- d) pochopení a uplatňování principu rovnosti žen a mužů ve společnosti
- e) utváření vědomí národní a státní příslušnosti a respektu k etnické, národnostní, kulturní, jazykové a náboženské identitě každého jedince
- f) poznání světových a evropských kulturních hodnot a tradic, pochopení a osvojení zásad a pravidel vycházejících z evropské integrace jako základu pro soužití v národním a mezinárodním měřítku
- g) získání a uplatňování znalostí o životním prostředí a jeho ochraně vycházející ze zásad trvale udržitelného rozvoje a o bezpečnosti a ochraně zdraví

2. Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

2.1. Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání

- hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu
- hodnocení žáka je běžnou činností, kterou učitel vykonává průběžně ve výuce i mimo ni po celý školní rok
- učitelé přistupují k průběžnému hodnocení vzdělávacích činností žáka s vědomím motivační a formativní funkce hodnocení
- jako přirozenou součást hodnocení učitelé rozvíjejí žákovo sebehodnocení a vzájemné hodnocení žáků
- v hodnocení výsledků vzdělávání berou učitelé na zřetel úroveň dosažení cílů základního vzdělávání, jak jsou uvedeny ve školském zákoně či rámcovém a školním vzdělávacím programu

- hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů; o způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady
- je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání nebo v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka
- u žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka a doporučení PPP
- klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí
- ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná a celková
- průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka
- klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace
- při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi
- při klasifikaci určí klasifikační stupeň učitel, který příslušnému předmětu vyučuje
- v předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě
- ohodnocením výkonu žáka klasifikačním stupněm posuzuje učitel výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně
- pro určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období; při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici
- při průběžné i závěrečné klasifikaci se přihlíží i ke snaživosti a pečlivosti žáka, k jeho individuálním schopnostem a zájmům i aktivnímu přístupu k předmětu
- sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů probíhá v rámci předmětových komisí a metodického sdružení
- zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - průběžně prostřednictvím žákovské knížky
 - před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období)
 - případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka

- v případě mimořádného zhoršení prospěchu či chování informuje učitel zákonné zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem; případy většího zaostávání žáků v učení se projednají v pedagogické radě
- žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě alespoň z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nepřezkoušují a neklasifikují, ale jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná; v předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují
- do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn; do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka
- nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí; není-li žáka možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák za první pololetí nebude hodnocen
- nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku; v období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník
- každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení
- má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka
- žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník v tom případě, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen; to neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů

- ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti
- v posledním roce plnění povinné školní docházky zpracuje třídní učitel výstupní hodnocení o tom, jak žák splnil stanovené cíle vzdělávání
- jestliže se žák pátého či sedmého ročníku hlásí k přijetí ke vzdělávání na střední škole, zpracuje též třídní učitel výstupní hodnocení o tom, jak žák s ohledem na svůj věk splnil stanovené cíle vzdělávání

2.2. Zásady hodnocení průběhu a výsledku chování

- chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech
- škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou
- při hodnocení žáka klasifikací jsou výsledky chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným školním vzdělávacím programem, k jeho osobnostním předpokladům a k jeho věku
- výchovnými opatřeními jsou pochvaly, jiná ocenění nebo kázeňská opatření, která může udělit či uložit ředitel školy nebo školského zařízení nebo třídní učitel; pokud žák splnil povinnou školní docházku a dopustil-li se závažného porušení povinností stanovených školním řádem, může ředitel školy rozhodnout též o jeho podmíněném nebo úplném vyloučení
- zvláště hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy nebo školského zařízení se vždy považují za závažné porušení povinností
- ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný či statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci
- třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci
- třídní učitel neprodleně nahlásí řediteli školy uložení napomenutí a důtky třídního učitele; důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě
- ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly či jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci (např. písemným sdělením v žákovské knížce)

- udělení pochvaly i jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy; udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno
- snížený stupeň chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s vyučujícími i s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě
- hlavním kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování vnitřního řádu školy během klasifikačního období
- při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná
- zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
 - průběžně prostřednictvím žákovské knížky
 - před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období)
 - okamžitě v případě mimořádně závažného činu či porušení školního řádu

3. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace

3.1. Stupně hodnocení prospěchu

a) výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení těmito stupni prospěchu

1 – výborný

2 – chvalitebný

3 – dobrý

4 – dostatečný

5 -- nedostatečný

- při hodnocení žáka se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení

b) celkový prospěch žáka je hodnocen:

prospěl(a) s vyznamenáním

prospěl(a)

neprospěl(a)

nehodnocen(a)

žák je hodnocen stupněm:

- **prospěl s vyznamenáním**, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než „chvalitebný“, průměr prospěchu z povinných předmětů není horší než 1,5 a jeho chování je velmi dobré
- **prospěl**, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „nedostatečný“
- **neprospěl**, je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „nedostatečný“
- **nehodnocen**, je-li v některém povinném předmětu při celkové klasifikaci „neklasifikován“ (nehodnocen)

c) hodnocení práce v zájmových útvarech:

- pracoval(a) úspěšně
- pracoval(a)

d) pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří základních skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření
- předměty s převahou praktických činností
- předměty s převahou výchovného zaměření

e) kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci; učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně a v souladu se specifikou předmětu

3.2. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

a) převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední a přírodovědné předměty

b) při klasifikaci těchto předmětů se zejména sleduje:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů
- kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu
- osvojení účinných metod samostatného studia

c) výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, umí vyhledat fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává intelektuální a motorické činnosti.

Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se n projevuje jeho samostatnost a tvořivost. Ústní a písemný projev žáka je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky, které je schopen samostatně odhalovat a korigovat. Je schopen samostatně studovat vhodné texty. Pracuje s příkladným zájmem, aktivitou a iniciativou.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činností je zpravidla bez podstatných nedostatků. Drobných chyb a nepřesností se dopouští pouze ojediněle, je schopen je samostatně opravit. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti požadovaných osvojených poznatků, fakt, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností se dopouští nedostatků. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede korigovat pouze s pomocí učitele. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností, při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští většího množství drobnějších chyb, nedostatků a nepřesností nebo několika chyb závažnějších. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí z podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé; v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činností se projevují opakovaně častější nedostatky, grafický projev je méně úhledný a má menší nepřesnosti. Je schopen samostatného studia podle návodu učitele. Při citlivém vedení vyučujícího dosahuje poměrně dobrých výsledků.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti požadovaných osvojených poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností, při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují mnohdy základní chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je

žák nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky v ucelenosti, správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činností a v grafickém projevu se objevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho schopnost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů i zákonitostí nezvládne své vědomosti uplatňovat ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se časté nedostatky v jeho logickém úsudku. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činností a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby neumí opravit ani s pomocí učitele. Samostatné studium mu činí vážné potíže.

3.3. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření

- a) převahu praktického zaměření má na základní škole předmět **praktická činnost**, který zahrnuje pěstitelství, vaření, technické práce a další činnosti
- b) při klasifikaci těchto předmětů se sleduje zejména:
 - vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem
 - využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
 - osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
 - aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa
 - kvalita výsledků činnosti
 - organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti
 - dodržování předpisů o BOZP a péče o životní prostředí
 - hospodárné využívání surovin, materiálu, energie, překonávání překážek v práci
 - obratnost v obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel
- c) výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky v činnostech. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje v pořádku své pracoviště. Uvědoměle

dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Iniciativně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky v činnostech. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky, které je samostatně schopen odhalovat a korigovat. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při práci. V praktických činnostech se častěji dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají častější nedostatky, které koriguje pouze za pomoci učitele. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště vcelku v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V těchto činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb, které i za pomoci učitele koriguje obtížně a nepřesně. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, či odbyté,

nedosahují předepsané kvality. Práci si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a náradí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných chyb.

3.4. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

a) převahu výchovného zaměření mají občanská a rodinná výchova, výtvarná výchova, hudební výchova a zpěv, tělesná a sportovní výchova a případně další volitelné předměty tohoto typu

b) při klasifikaci těchto předmětů se zejména sleduje:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti
- kvalita projevu
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost, péče o vlastní zdraví
- aktivní přístup

c) výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí. Jeho projev je esteticky působivý, originální, přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, převážně samostatný. Využívá své osobní předpoklady, které úspěšně rozvíjí. Jeho projev je esteticky působivý, originální s menšími nedostatky. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky. Má zájem o umění, estetiku, tělesnou zdatnost a život kolem sebe.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu i život kolem sebe.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech spíše pasivní a málo tvořivý. Rozvoj jeho schopností i jeho projevy jsou pouze

uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se zvýšenou pomocí učitele. Projevuje velmi malý zájem, snahu a iniciativu.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev bývá převážně chybný a nemá požadovanou estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a život kolem sebe.

3.5. Hodnocení chování

3.5.1. Výchovná opatření (vyhláška § 17)

a) ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin i za dlouhodobou úspěšnou práci

b) třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci

- pochvala či ocenění může být zaznamenáno formou:

- zápisu do žákovské knížky
- pochvalného listu
- pochvaly na vysvědčení
- udělením věcné odměny

- příklady kritéria pro udělení pochvaly:

- aktivní přístup k výuce
- účast ve školních, okresních, popř. vyšších kolech olympiád a soutěží
- mimořádná aktivita ve sběru např. léčivých bylin, druhotných surovin a jejich třídění
- pomoc při doučování slabších žáků
- péče o prostředí třídy
- vzorná úprava sešitů, popř. výroba, údržba nebo oprava pomůcek
- pomoc v žákovské knihovně
- pravidelná účast na mimoškolních aktivitách (divadlo, besídka, akademie, apod.)
- aktivní pomoc při mimořádných situacích (záchrana života, ohlášení požáru apod.)

c) při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi

uložit: - **napomenutí třídního učitele** např.

- za zapomínání školních pomůcek a žákovské knížky
- za nevhodné a vulgární vyjadřování

- za vyrušování ve vyučování (považuje se také žvýkání, používání mobilních telefonů, svévolné porušování zasedacího pořádku, obtěžování spolužáků apod.)
- za úmyslné zatajení žákovské knížky
- za úmyslný pozdní příchod do 1. vyuč. hodiny
- **důtku třídního učitele** např.
 - za opakované zapomínání šk. pomůcek a žákovské knížky
 - za opakované úmyslné zatajování žákovské knížky
 - za zesměšňování spolužáka, hrubé výrazy vůči spolužákům
 - za opakované pozdní příchody do 1. vyuč. hodiny
 - za svévolné opuštění školy v době vyučování, včetně přestávek
 - za kouření ve škole nebo při školních akcích
- **důtku ředitele školy** např.
 - za opakované hrubé chování ke spolužákovi
 - za spoluúčast na šikaně a zatajování skutečností v případě šikany
 - za lhaní nebo úmyslné zatajování důležitých skutečností
 - za neomluvenou absenci
 - za opakované pozdní příchody do 1. vyuč. hodin
 - za opakované kouření ve škole, popř. během mimoškolních aktivit pořádaných školou
 - za konzumaci alkoholu případně jiných návykových látek ve škole nebo při školních akcích
 - za krádež
 - za záměrné poškození vybavení školy
- v jednom klasifikačním období (pololetí) lze uložit každé opatření k posílení kázně jen jednou; do dalšího klasifikačního období se platnost opatření k posílení kázně nepřenáší
- udělení pochval(případně i jiných mimořádných ocenění) a opatření k posílení kázně se zaznamenává do dokumentace školy
- pochvala na vysvědčení se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž byla udělena
- opatření k posílení kázně se na vysvědčení neuvádějí
- opatření k posílení kázně se neprodleně prokazatelným způsobem oznamují žákovi a jeho zákonnému zástupci

3.5.2. Stupně klasifikace chování

Stupeň 1 (velmi dobré)

– žák dodržuje školní řád, méně závažného přestupku se dopouští ojedinele, je přístupný výchovnému působení, chyby napraví a neopakuje je

Stupeň 2 (uspokojivé)

– opakovaně se dopouští přestupků proti školnímu řádu, a to nejen méně závažných, ale i větších, případně se dopustí jednorázově velmi závažného porušení pravidel školního řádu. Výchovnému působení bývá méně přístupný, opatření k posílení kázně nemívají patřičný dopad. Jeho chování mívá negativní vliv na spolužáky a na pracovní atmosféru třídy

Stupeň 3 (neuspokojivé)

– opakovaně se dopouští méně i velmi závažných porušení pravidel školního řádu nebo se dopustí zvláště závažného přestupku, výchovnému působení je nepřístupný, opatření k posílení kázně se většinou míjejí účinkem; jeho chování má negativní vliv na spolužáky a často i na atmosféru třídy, někdy i školy

- škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování v době vyučování
- základním kritériem pro hodnocení a klasifikaci chování žáků je dodržování pravidel školního řádu; tato pravidla se vztahují na chování v areálu školy a na chování na všech akcích pořádaných školou mimo školní areál
- při hodnocení chování se přihlíží k věku a rozumové vyspělosti žáka
- nehodnotí se chování žáka mimo školu; porušil-li žák mimo vyučování zásadním způsobem pravidla společenského a lidského chování, zaujmou učitelé vůči takovému chování etický postoj a využijí žákova pochybení k výraznějšímu pedagogickému působení na žáka, případně na kolektivy tříd
- opatření k posílení kázně zpravidla předcházejí před sníženým stupněm z chování na konci příslušného pololetí; snížená známka z chování není tedy druhým trestem za přestupky, které již byly postihovány napomínáním nebo důtkami, je objektivním zhodnocením chování v celém uplynulém klasifikačním období
- výchovná opatření za neomluvené hodiny se řídí metodickým pokynem č.j. 10 194/2002-14
- závažná porušení školního řádu řeší výchovná komise školy za účasti rodičů, popřípadě dalších předvolaných odborníků
- návrh na snížený stupeň z chování lze na konci I. a III. čtvrtletí udělit, na konci I. a II. pololetí lze tento návrh rozporovat

3.6. Způsob získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci (dále už hodnocení)

- podklady pro hodnocení získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
 - soustavným diagnostickým pozorováním žáka

- neustálým poznáváním a posuzováním žáka, jeho vědomostí, dovedností, projevů a výkonů, ale i schopností, předpokladů, zájmů a dalších vlastností osobnosti a jeho připravenosti na vyučování
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (PPP)
- posuzováním projevů majících význam pro výchovně-vzdělávací proces (úroveň domácí přípravy, úsilí, píle, aktivity, spolupráce, účast v projektech a jejich prezentace ...)
- porovnávání výsledků předešlých a současných
- minimální podklady pro celkové hodnocení na konci klasifikačního období na 1. stupni v předmětech s převahou teoretického zaměření (český jazyk, cizí jazyk, prvouka, vlastivěda, matematika, přírodověda):
 - učitel může provést celkové hodnocení žáka na konci klasifikačního období pouze v tom případě, že má evidována minimálně tři dílčí hodnocení z písemného a jedno z ústního prověření znalostí; podklady pro hodnocení musí být získávány takovou formou, která odpovídá věku dítěte a jeho individuálním zvláštnostem a musí být získány v průběhu celého klasifikačního období
- minimální podklady pro celkové hodnocení na konci klasifikačního období na 1. stupni v předmětech s převahou praktického zaměření (hudební výchova, výtvarná výchova, tělesná výchova):
 - učitel může provést celkové hodnocení žáka na konci klasifikačního období pouze v tom případě, že získal u žáka minimálně tři dílčí hodnocení z praktických činností; podklady pro hodnocení musí být získávány takovou formou, která odpovídá věku dítěte, jeho individuálním zvláštnostem a zahrnuje různé oblasti činnosti
- minimální podklady pro vedení celkového hodnocení na konci klasifikačního období na 2. stupni v předmětech s převahou teoretického zaměření s časovou dotací větší než 2 hodiny týdně (český jazyk, cizí jazyk, matematika):
 - učitel může provést celkové hodnocení žáka na konci klasifikačního období pouze v tom případě, že získal u žáka minimálně tři dílčí hodnocení z písemného a jedno z ústního prověření znalostí; podklady pro hodnocení musí být získávány takovou formou, která odpovídá věku dítěte a jeho individuálním zvláštnostem a musí být získány v průběhu celého klasifikačního období
 - u žáků, kteří v průběhu klasifikačního období nemají větší absenci, by mělo proběhnout hodnocení zpravidla 1 měsíčně
- minimální podklady pro provedení celkového hodnocení na konci klasifikačního období na 2. stupni v ostatních předmětech s převahou teoretického zaměření:

- učitel může provést celkové hodnocení žáka na konci klasifikačního období pouze v tom případě, že získal u žáka minimálně dvě dílčí hodnocení z písemného a jedno z ústního prověření znalostí; podklady pro hodnocení musí být získávány takovou formou, která odpovídá věku dítěte a jeho individuálním zvláštnostem a musí být získány v průběhu celého klasifikačního období

- minimální podklady pro provedení celkového hodnocení na konci klasifikačního období na 2. stupni v předmětech s převahou praktického zaměření:
 - učitel může provést celkové hodnocení žáka na konci klasifikačního období pouze v tom případě, že získal u žáka minimálně tři dílčí hodnocení z praktických činností; podklady pro hodnocení musí být získávány takovou formou, která odpovídá jeho individuálním zvláštnostem a zahrnuje různé oblasti činnosti
- známky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období, není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky za celé toto období
- učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů; po ústním zkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě; výsledky hodnocení písemných zkoušek, prací i praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisu do žákovské knížky(při hodnocení využívá i sebehodnocení žáka)
- kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily před uzavíráním klasifikace
- o termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky předem v jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru
- učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné ...); v případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy
- do třídního katalogového listu jsou zapisována udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole
- pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat – tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30.10. dalšího školního roku; opravené písemné práce musí být předloženy jednotlivě všem žákům a na požádání ve škole také zákonnému zástupci

- vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:
 - neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po absenci delší než jeden týden
 - žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací
 - účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí
 - učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné
 - před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času ke zvládnutí, procvičení a zažití učiva
 - prověřování znalostí se provádí až po dostatečném procvičení učiva
- třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů; údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě

4. Hodnocení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

4.1. Základní zásady hodnocení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vzdělávání, jehož obsah, formy a metody odpovídají jejich vzdělávacím potřebám a možnostem; na vytvoření nezbytných podmínek, které toto vzdělávání umožní a na poradenskou pomoc školy a školského poradenského zařízení; při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění
- při hodnocení žáků se specifickými poruchami učení (dále jen SPU) se vychází z vyhlášky č. 73/2005 Sb. o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných
- u žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru a šíři postižení
- vyučující konzultují potřeby žáka se školním speciálním pedagogem, respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je nejen při hodnocení a klasifikaci, ale také při volbě vhodného a přiměřeného způsobu získávání podkladů ke klasifikaci
- žákům, u nichž je diagnostikována SPU a chování, se po celou dobu školní docházky věnuje speciální pozornost a péče

- pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv
- při hodnocení a klasifikaci žáků se SPU pedagogičtí pracovníci zvýrazňují motivační složku hodnocení a uplatňují individuální přístup
- při hodnocení přihlídnou k výsledkům žáka
 - na 1. stupni v hodinách reedukace
 - na 2. stupni v konzultačních hodinách (český jazyk, anglický jazyk, matematika)
- vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony; při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl
- žáka s jakoukoliv poruchou učení lze hodnotit slovně na základě písemné žádosti rodičů a doporučení PPP prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá; klasifikovat lze i známkou s tím, že se zohledňuje specifická porucha žáka a toto zohlednění se promítá do celkové klasifikace
- o způsobu klasifikace žáka rozhoduje ředitel školy
- třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení i klasifikace žáka
- pro žáka se SPU bude vypracován příslušnými vyučujícími individuální vzdělávací plán, který má charakter smlouvy mezi vedením školy, vyučujícím a rodiči žáka; je zpracován krátce a rámcově písemnou formou
- všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči žáka

5. Slovní hodnocení

5.1. Zásady slovního hodnocení

- výsledky vzdělávání žáka jsou v případě použití slovního hodnocení vypsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělávání žáka, které dosáhl ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách školního vzdělávacího programu s ohledem k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům i k věku
- slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle a přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují výkon
- slovní hodnocení naznačuje další vývoj žáka a obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak překonávat případné neúspěchy
- slovní hodnocení se užívá po doporučení pedagogicko psychologické poradny a po dohodě se zákonnými zástupci u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- o použití slovního hodnocení rozhoduje ředitel školy na návrh vyučujícího daného předmětu nebo třídního učitele
- ve slovním hodnocení žáků je třeba se vyjádřit k těmto základním oblastem:
 - osvojení znalostí učiva předepsaného vzdělávacím programem
 - úroveň myšlení
 - úroveň vyjadřování žáka
 - úroveň dovedností a schopností aplikovat získané poznatky
 - úroveň zájmu a přípravy žáka (příprava na vyučování, svědomitost v plnění školních povinností zájem, snaha, projevené úsilí,...)
- do slovního hodnocení jednotlivých předmětů se nesmí promítnout hodnocení chování žáka

5.2. Větná spojení nahrazující klasifikační stupeň

Při slovním hodnocení se například uvádí:

- zvládnutí učiva předepsaného vzdělávacím programem
 - ovládá bezpečně
 - ovládá s nepodstatnými chybami
 - v podstatě ovládá
 - ovládá se značnými mezerami
 - neovládá
- úroveň myšlení
 - pohotové, bystré, dobře chápe souvislosti
 - uvažuje celkem samostatně
 - menší samostatnost v myšlení
 - nesamostatné myšlení
 - odpovídá nesprávně i na návodné otázky
- úroveň vyjadřování
 - výstižné, poměrně přesné
 - celkem výstižné
 - nedostatečně přesné
 - vyjadřuje se s obtížemi
 - vyjadřuje se nesprávně i na návodné otázky
- úroveň aplikace vědomostí
 - spolehlivě, uvědoměle užívá vědomostí a dovedností
 - dovede používat vědomosti a dovednosti, dopouští se drobných chyb
 - s pomocí učitele řeší úkoly, překonává obtíže a odstraňuje chyby, jichž se dopouští

- podstatně chybje, nesnadno chyby překonává
- praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitel
- píle a zájem o učení
 - projevuje píli a zájem o učení
 - aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
 - učí se svědomitě
 - k učení a práci nepotřebuje mnoho podnětů
 - malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
 - pomoc a pobídky k učení jsou neúčinné

6. Komisionální přezkoušení a opravné zkoušky

6.1. Komisionální přezkoušení

- organizaci komisionálního přezkoušení řeší Školský zákon v § 52 a v § 53 a vyhláška v § 22
- komisionální přezkoušení žáka se koná v těchto případech

na základě žádosti zákonného zástupce o přezkoušení v případě pochybností o správnosti hodnocení při individuálním vzdělávání (Školský zákon, § 41, odst. 6)

 - na základě žádosti zákonného zástupce o přezkoušení v případě pochybností o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí (Školský zákon, § 52, odst. 4)
 - při plnění povinné školní docházky v zahraničí (vyhláška, §18- § 20)
 - při konání opravné zkoušky na konci druhého pololetí za splnění podmínek stanovených Školským zákonem, § 53
- vyhláška § 22:

(1) Komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitel školy. V případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

(2) Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, je předsedou krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy
- zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu
- přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání

(3) Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm

prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

(4) O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

(5) Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

(6) Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

(7) Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost konat opravnou zkoušku.

6.2. Opravné zkoušky

- *Školský zákon § 53:*

(1) Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník a kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

(2) Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

(3) Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

(4) V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení podle § 52 odst. 4 na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

7. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

- sebehodnocení je přirozenou součástí procesu hodnocení; je to jedna z výchovných metod
- hodnocení pedagogem, skupinou či jiným žákem bude předcházet sebehodnocení, s nímž bude vnější hodnocení konfrontováno; žák si tak porovná svůj pohled na sebe sama, na své výkony s pohledy pedagogů a ostatních spolužáků
- sebehodnocení žáka s argumentací zpravidla předchází hodnocení pedagogem s argumentací

- pedagog vede žáka v dovednostech hodnotit sám sebe ve smyslu zdravého sociálního a psychického rozvoje
- sebehodnocení žáků nemá nahradit klasické hodnocení (hodnocení žáka pedagogem), ale má pouze doplňovat a rozšiřovat evaluační procesy a více aktivizovat žáka
- žák má právo na své sebehodnocení

8. Výstupní hodnocení

8.1. Vyhláška § 16

(1) Hlavním obsahem výstupního hodnocení je vyjádření o dosažené výstupní úrovni vzdělání ve struktuře vymezené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

(2) Dále výstupní hodnocení žáka obsahuje vyjádření :

- a) o možnostech žáka a jeho nadání
- b) o předpokladech pro další vzdělávání nebo pro uplatnění žáka
- c) o chování žáka v průběhu povinné školní docházky
- d) o dalších významných skutečnostech ve vzdělávání žáka

- (3) Výstupní hodnocení vydá škola žákovi na konci prvního pololetí školního roku, v němž splní povinnou školní docházku. Výstupní hodnocení se vydává žákovi na konci prvního pololetí také v pátém a sedmém ročníku, jestliže se hlásí k přijetí ke vzdělávání na střední školu. V případě podání přihlášky k přijetí do oboru vzdělání, v němž je jako součást přijímacího řízení stanovena Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání talentová zkouška, je žákovi vydáno výstupní hodnocení do 30. října.

9. Další ustanovení

- pravidla hodnocení žáků jsou nedílnou součástí školního řádu:
- tato příloha školního řádu nabývá účinnosti dne: 1.9. 2007

V Trutnově, dne: 1. 9. 2007

Ing. Z. Horáková Radová
ředitelka školy